

medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
deres stedfortrædere

lag

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

4. april 2005

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. april 2005 – rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. april 2005 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

4. april 2005
12 CHM

Samlet aktuelt notat vedr. rådsmødet (ECOFIN) 12. april 2005

1.	De overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) 2005	side 2
2.	Stabilitets- og Vækstpagten:	
	a) Vurdering af opdateret stabilitetsprogram for Grækenland
(Notat følger snarest muligt)	
	b) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Grækenland

(Notat følger snarest muligt) | |
| | c) (evt.) Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud: EU-landenes notifikationer
vedrørende offentlige budgetsaldi og offentlig gæld | side 6 |
| 3. | Bedre regulering
KOM(2005)97 og SEK(2005)175 | side 9 |
| 4. | Skat: | |
| | a) Rentebeskatningsdirektivet – status | side 14 |
| | b) Kommissionens alkoholrapport
KOM(2004)223 | side 18 |
| 5. | Finansiering af udviklingsbistand – valgmuligheder | side 28 |
| 6. | De finansielle perspektiver 2007-2013
KOM(2004)101, KOM(2004)487 og KOM(2004)498 | side 32 |
| 7. | Direktiv om genforsikring (a-punkt)
KOM(2004)273 | side 38 |
| 8. | Konjunkturstatistik (a-punkt)
KOM(2004)823 | side 41 |

Dagsordenspunkt 1: De overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) 2005

Resumé: Kommissionen forventes den 12. april at vedtage udkast til pakke med de integrerede retningslinier (overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) og beskæftigelsesretningslinier (EG)) for 2005-2008. Pakken vil herefter blive præsenteret for ECOFIN.

Baggrund

Som led i midtvejsevalueringen af Lissabon-strategien, der blev gennemført på forårstopmødet i marts, blev det bl.a. besluttet, at reorganisere hele strategien efter en tre-årig cyklus, inklusive den samlede pakke af retningslinier bestående af BEPG'erne og EG'erne. Den første periode i den nye cyklus er 2005-2008. BEPG'erne er det primære policy-definerede redskab i forhold til koordineringen af den økonomiske politik i EU, hvilket er en medvirkende årsag til, at BEPG'erne skal nyformuleres på baggrund af midtvejsevalueringen af Lissabon-strategien.

Indhold

Det forventes, at Kommissionen vil fremlægge forslag til en integreret pakke af retningslinier bestående af BEPG'erne og EG'erne. Selve de enkelte sæt af retningslinier vil have karakter af selvstændige dokumenter, der kan vedtages i henhold til de foreskrevne procedurer i traktatens artikel 99 og 128.

BEPG'erne er - som også anført i konklusionerne fra forårstopmødet – det generelle instrument for samordning af de økonomiske politikker. De bør fortsat omfatte hele viften af makro- og mikroøkonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne, for så vidt der er et samspil mellem disse og de økonomiske politikker. BEPG'erne skal endvidere sikre den generelle økonomiske sammenhæng mellem strategiens tre dimensioner.

Det forventes, at antallet af retningslinier vil blive reduceret noget fra de nuværende 23 generelle retningslinier og 5 retningslinier for det samlede euroområde til omkring 15.

De nye retningslinier forventes at fokusere på følgende emner:

1. Makroøkonomiske politikker med henblik på at sikre økonomisk stabilitet, øge beskæftigelsen og forbedre vækstpotentialet. Herunder må det forventes, at Kommissionen vil komme med forslag til retningslinier på følgende områder:
 - Behovet for at sikre budgetpositioner, der er tæt på balance eller i overskud i overensstemmelse med den aftalte reform af stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser.
 - Sikre makroøkonomisk stabilitet bl.a. ved reduktion af den offentlige gæld og forberede økonomierne på befolkningens aldring.
 - Sikre en effektiv fordeling af ressourcer med henblik på at styrke væksten.
 - Sikre sammenhæng mellem makroøkonomiske politikker og strukturpolitikken ved at øge økonomiens fleksibilitet.
 - At understøtte en udvikling i arbejdskraftomkostninger der er i overensstemmelse med prisstabilitet og produktivitetsudviklingen.

2. Strukturpolitiske initiativer til at forbedre det europæiske vækstpotentiale. Herunder må det forventes, at Kommissionen vil komme med forslag til retningslinier vedrørende følgende emner:

- Uddybning af det indre marked, herunder det indre marked for serviceydelser.
- Sikring af åbne markeder med stor konkurrence.
- Sikring af sunde rammebetingelser, herunder ved begrænsning af administrative omkostninger.
- Understøtte iværksættere og små og mellemstore virksomheder.
- Udvide og forbedre den europæiske infrastruktur.
- Forøge og effektivisere investeringerne i forskning og udvikling.
- Understøtte innovation.
- Understøtte bæredygtig udnyttelse af ressourcerne.
- Sikring af en stærk europæisk industriel base.

I tilknytning til BEPG'erne vil den samlede integrerede pakke af retningslinier også indeholde forslag til nye retningslinier for beskæftigelsespolitikken.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens pakke til integrerede retningslinier har i sig selv ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Gennemførelse af retningslinierne forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om formandskabets udkast til Key Issues Paper og Kommissionens rapport om Lissabon-strategien forud for ECOFIN den 17. februar og den 8. marts. Derudover er udvalget blevet orienteret om overvejelserne om midtvejsevalueringen af Lissabon-strategien forud for en række andre rådsmøder.

Udvalget er ikke tidligere blevet orienteret om Kommissionens udkast til integreret pakke af retningslinier.

Holdning

Vedrørende dansk holdning

Regeringen er tilfreds med resultatet af forårstopmødet, der på mange måder afspejlede danske ønsker og holdninger til midtvejsevalueringen af Lissabon-strategien.

Kommissionens forslag til integreret pakke af retningslinier kendes ikke, men regeringen vil lægge vægt på, at pakken respekterer formuleringerne i konklusionerne fra forårstopmødet.

Vedrørende andre landes holdninger

Øvrige landes holdninger til Kommissionens forslag til integreret pakke af retningslinier kendes ikke, da pakken først offentliggøres den 12. april.

Dagsordenspunkt 2 a): Stabilitets- og Vækstpagten: Vurdering af opdateret stabilitetsprogram for Grækenland

Notat herom følger snarest muligt.

Dagsordenspunkt 2 b): Stabilitets- og Vækstpagten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Grækenland

Notat herom følger snarest muligt

Dagsordenspunkt 2 c): Stabilitets- og Vækstpagten: Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud: EU-landenes notifikationer vedrørende offentlige budgetsaldi og offentlig gæld

Resumé: Eurostats halvårslige notifikationer er et led i kvalitetssikringen af det statistiske grundlag, hvorpå koordineringen af den økonomiske politik i EU baseres. ECOFIN ventes at tage notifikationen fra marts 2005 til efterretning.

Baggrund

EU-landene skal den 1. marts og 1. september hvert år – som led i gennemførelsen af Traktatens bestemmelser vedrørende uforholdsmæssigt store underskud – indberette tal for de offentlige finanser til Kommissionen og Eurostat¹, herunder særligt tal for offentlig budgetsaldo og offentlig bruttogæld. Eurostat offentliggjorde den 18. marts de opgørelser af saldo og gæld i perioden 2001-2004, der er indberettet af landene, jf. tabel 1.

Indhold

Det gennemsnitlige budgetunderskud i 2004 er opgjort til 2,7 pct. af BNP i euroområdet og 2,6 pct. af BNP i EU25, mens den gennemsnitlige offentlige gæld er opgjort til 71,3 pct. af BNP i euroområdet og 63,8 pct. af BNP i EU25.

De offentliggjorte tal for de offentlige finanser er generelt tæt på de tal, der blev opgjort i forbindelse med offentliggørelse af Kommissionens seneste økonomiske prognose den 23. september 2004. Eurostat har endnu ikke endeligt valideret de indberettede tal, som kan blive revideret i forbindelse med septembernotifikationen 2005.

Eurostat har igangværende drøftelser med de nationale statistikkontorer i Grækenland og Italien, hvorfor Eurostat specifikt ikke kan validere deres data for indeværende. Endvidere er der udestående i forhold til Portugal, Letland og Litauen. For disse tre lande kan Eurostat validere data, men data kan blive revideret, når der opnås afklaring af udeståenderne.

I Grækenlands tilfælde centrerer drøftelsen sig især om en nyligt opdaget uoverensstemmelse i opgørelsen af betalingsstrømme mellem Grækenlands og EU's budgetter. Derudover er der i den aktuelle notifikation gennemført revision i tallene for Grækenlands budgetunderskud, så det er forøget med hhv. 0,4 og 0,6 pct.-enheder i 2002 og 2003, i forhold til tallene i notifikationen fra september 2004. Desuden er opgørelsen af hospitalers udgiftsrestancer og udgifterne forbundet med de Olympiske Lege endnu ikke endelig. Begge dele kan føre til et større budgetunderskud for 2004 end det nuværende på 6,1 pct. af BNP.

For Italien er der udestående med hensyn til, hvordan man opgør betalinger til regeringen fra finansielle institutioner, som agerer som skatteopkrævere på regeringens vegne, den sektorale klassificering af regeringsejede foretagender, behandlingen af kapitaliseringer, registreringen af transaktioner med EU-budgettet, uoverensstemmelser mellem data opgjort hhv. efter hvornår aktiviteter har fundet sted og kontant basis samt statistiske uoverensstemmelser i de offentlige

¹ Jf. Rådets forordning 3605/93, som ændret ved Rådets forordning 475/2000 og Kommissionens forordning 351/2002.

regnskaber. Afklaringen af disse udeståender kan medføre, at budgetunderskuddet for 2004 på 3,0 pct. af BNP forøges.

Tabel 1. EU-landenes opgørelser af budgetsaldi og gæld, offentliggjort af Eurostat

Pct. af BNP	Offentlig budgetsaldo				Offentlig gæld			
	2001	2002	2003	2004	2001	2002	2003	2004
Euroområdet	-1,7	-2,4	-2,8	-2,7	69,6	69,5	70,8	71,3
EU15	-1,1	-2,2	-2,8	-2,6	63,3	62,7	64,3	64,7
EU25	-1,2	-2,3	-2,9	-2,6	62,2	61,7	63,3	63,8
Belgien	0,6	0,1	0,4	0,1	108,0	105,4	100,0	95,6
Tjekkiet	-5,9	-6,8	-11,7	-3,0	27,2	30,7	38,3	37,4
Danmark	3,2	1,7	1,2	2,8	47,8	47,2	44,7	42,7
Tyskland	-2,8	-3,7	-3,8	-3,7	59,4	60,9	64,2	66,0
Estland	0,3	1,4	3,1	1,8	4,4	5,3	5,3	4,9
Grækenland	-3,6	-4,1	-5,2	-6,1	114,8	112,2	109,3	110,5
Spanien	-0,5	-0,3	0,3	-0,3	57,8	55,0	51,4	48,9
Frankrig	-1,5	-3,2	-4,2	-3,7	57,0	59,0	63,9	65,6
Irland	0,9	-0,4	0,2	1,3	35,8	32,6	32,0	29,9
Italien	-3,0	-2,6	-2,9	-3,0	110,7	108,0	106,3	105,8
Cypern	-2,3	-4,5	-6,3	-4,2	61,9	65,2	69,8	71,9
Letland	-2,1	-2,7	-1,5	-0,8	14,9	14,1	14,4	14,4
Litauen	-2,0	-1,5	-1,9	-2,5	22,9	22,4	21,4	19,7
Luxembourg	6,2	2,3	0,5	-1,1	7,2	7,5	7,1	7,5
Ungarn	-3,7	-8,5	-6,2	-4,5	52,2	55,5	56,9	57,6
Malta	-6,4	-5,9	-10,5	-5,2	62,4	62,7	71,8	75,0
Holland	-0,1	-1,9	-3,2	-2,5	52,9	52,6	54,3	55,7
Østrig	0,3	-0,2	-1,1	-1,3	67,1	66,7	65,4	65,2
Polen	-3,9	-3,6	-4,5	-4,8	36,7	41,2	45,4	43,6
Portugal	-4,4	-2,7	-2,9	-2,9	55,9	58,5	60,1	61,9
Slovenien	-2,8	-2,4	-2,0	-1,9	28,1	29,5	29,4	29,4
Slovakiet	-6,0	-5,7	-3,7	-3,3	48,7	43,3	42,6	43,6
Finland	5,2	4,3	2,5	2,1	43,8	42,5	45,3	45,1
Sverige	2,5	-0,3	0,2	1,4	54,3	52,4	52,0	51,2
UK	0,7	-1,7	-3,4	-3,2	38,8	38,3	39,7	41,6

Efter Eurostat den 2. marts 2004 traf beslutning om klassificeringen af offentlige fondsbaserede pensionsordninger, har Eurostat åbnet for en overgangsordning, som betyder, at midlerne i offentlige fondsbaserede pensionsordninger til og med 2006 fortsat klassificeres i den offentlige sektor i Polen, Sverige, Ungarn og Danmark. For Danmark vedrører den berørte ordning ATP, med et overskud på ca. 1 pct. af BNP.

Udeståender på Portugal vedrører konsistensen i data opgjort hhv. efter hvornår aktiviteter har fundet sted og kontant basis i perioden 2001-2004. I forhold til Letland foregår der en diskussion om opgørelsen af betalinger til EU-budgettet. Endelig har Eurostat en drøftelse med Litauen om opgørelsen af erstatninger af konfiskerede ejendom og kompensation for tab forbundet med overgangen fra Rubler som betalingsmiddel til Litas. Både for Letland og Litauen kan udfaldet af diskussionerne medføre en reduktion af budgetunderskuddet i 2004, og for Litauens vedkommende også for tidligere år.

Eurostat tilsigter at få afgjort de respektive udeståender med Grækenland, Italien, Portugal, Letland og Litauen hurtigst muligt. På ECOFIN den 12. april ventes Kommissionen at orientere om medlemslandenes indberettede tal for de offentlige finanser.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Dagsordenspunktet har ikke statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været drøftet i Rådet og således ikke forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Vedrørende dansk holdning

Fra dansk side lægger man stor vægt på, at koordineringen af den økonomiske politik i EU baseres på det bedst mulige grundlag, herunder at statistiske data, som anvendes i koordineringen af den økonomiske politik kvalitetssikres. Eurostats offentliggørelse af halvårlige notifikationer, er et led i denne kvalitetssikring. På den baggrund vil man fra dansk side tage Eurostats notifikation til efterretning.

Vedrørende andre landes holdning

Det forventes, at Rådet tager Eurostats notifikation til efterretning.

Dagsordenspunkt 3: Bedre regulering

Resumé: Bedre regulering behandles på ECOFIN den 12. april 2005 med udgangspunkt i en meddelelse fra Kommissionen af 16. marts 2005 (KOM(2005)97). Bedre regulering indgår som en del af Kommissionens synteserapport og midtvejsvurderingen af Lissabon-strategien. Meddelelsen præsenterer det fremtidige arbejde med bedre regulering i EU og ligger i forlængelse af Kommissionens handlingsplan for bedre regulering fra juni 2002. Forud for mødet i EPC den 5. april 2005 har Kommissionen desuden udsendt et annek (SEK(2005)175) til meddelelsen, som er et arbejdsrapport med forslag til en fælles metode til måling af de administrative byrder. Bedre regulering har senest været på dagsordenen på rådsmøderne Konkurrenceevne og ECOFIN i marts 2005 samt på DER den 22.-23. marts 2005. Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU og Kommissionens seneste meddelelse om bedre regulering. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for administrative lettelse i Danmark.

Der er ingen påvirkning af gældende dansk ret.

Baggrund og indhold

I marts 2000 pålagde Det Europæiske Råd (DER) Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne at udarbejde en fælles EU-strategi for bedre regulering. Strategien skal ses i sammenhæng med Lissabon-strategien, hvis formål er at øge vækst og beskæftigelse i EU. I 2002 offentliggjorde Kommissionen en handlingsplan for bedre regulering, og som led i gennemførelsen heraf vedtog Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet i 2003 en interinstitutionel aftale om bedre regulering.

I januar 2004 udarbejdede EU-formandskabslandene Irland, Nederlandene, Luxembourg og Storbritannien et ”fælles initiativpapir om reform af reguleringen”. Papiret blev i december 2004 udvidet og opdateret således, at nu også Østrig og Finland står bag initiativet. Det opdaterede papir skal sikre en prioriteret og langsigtet indsats for bedre regulering i EU frem til og med 2006. Blandt initiativerne er bl.a. konsekvensvurderinger, regelforenkling og en fælles metode til måling af de administrative byrder.

Konkurrenceevnerådet vedtog i november 2004 en liste over 15 prioriteter vedr. regelforenkling, som Kommissionen blev opfordret til at arbejde videre med. På ECOFIN i oktober 2004 blev det besluttet, at der skal udvikles en fælles metode til at måle de administrative byrder i EU. På dansk foranledning blev det endvidere besluttet, at det skal overvejes at fastsætte kvantitative mål for reduktion af de administrative byrder.

DER udtrykte i november 2004 tilfredshed med ECOFIN-konklusionerne og fremhævede udviklingen og implementeringen af en fælles metode til måling af de administrative byrder. Bedre regulering og administrative byrder har været diskuteret i Konkurrenceevnerådet og ECOFIN i marts 2005. Senest har DER i marts 2005 opfordret Kommissionen og Rådet til på baggrund af pilotprojekter at opnå enighed om en fælles målemetode inden udgangen af 2005 samt sikre fremskridt i regelforenklingen.

Kommissionen foreslår i sin nye meddelelse (KOM(2005)97) følgende initiativer:

- alle nye lovgivningsforslag screenes tidligt i lovgivningsprocessen for deres forventede indflydelse på konkurrence og konkurrenceevne,

- at der for alle nye lovgivningsinitiativer - tidligt i lovgivningsprocessen - udarbejdes et 'Roadmap', som beskriver den foreløbige vurdering af initiativet og behov for videre analyser samt at der med udgangspunkt i de konkrete Roadmaps udarbejdes integrerede konsekvensanalyser af alle nye lovgivningsinitiativer,
- det undersøges, hvordan måling af de administrative byrder i EU kan indgå i de integrerede konsekvensvurderinger og at der iværksættes en pilotfase i 2005, bl.a. på byggemateriale- og statistikområdet, som skal teste en fælles målemetode,
- der lanceres en omfattende, uafhængig evaluering af konsekvensvurderingssystemet i 2006 ved hjælp af ekstern rådgivning om bl.a. metoden for konsekvensvurderinger sideløbende med at kvalitetskontrollen med vurderinger styrkes centralt i Kommissionen,
- der skal opnås enighed mellem Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet omkring elementerne i en fælles tilgang til konsekvensvurdering på alle stadier i lovgivningsprocessen, herunder også af væsentlige ændringsforslag,
- lovgivningsforslag, som i øjeblikket afventer behandling i Rådet og Europa-Parlamentet skal gennemgås for deres fortsatte relevans og indflydelse på konkurrenceevnen,
- mulighederne undersøges for at gennemføre de forenklingsforslag, som Konkurrenceevnerådet præsenterede for Kommissionen i november 2004 samt at identifikationen af nye forslag styrkes,
- mekanismerne forbedres for udvælgelse af lovgivning, som kræver forenkling, bl.a. gennem inddragelse af interessenter,
- der lanceres en ny fase i Kommissionens regelforenklingsprogram i 2006/07 og udvikles sektorvise handlingsplaner for regelforenkling,
- anvendelsen af standarder fremmes som supplement eller alternativ til traditionel regulering og at medlemsstaterne udvikler nationale strategier for bedre regulering, herunder især at de anvender integrerede konsekvensvurderinger og undgår overimplementering samt
- at medlemsstaterne udvikler deres egne regelforenklingsprogrammer.

Desuden vil Kommissionen etablere en rådgivende højniveaugruppe af nationale eksperter i regulering – udpeget af medlemsstaterne – som skal rådgive medlemsstaterne om især regelforenkling og konsekvensanalyser samt konsekvenser for økonomi, miljø og sociale forhold. Gruppen skal bl.a. diskutere udviklingen af indikatorer, der følger fremskridt i reguleringens kvalitet. Endelig skal en uafhængig gruppe rådgive Kommissionen om tekniske emner, herunder konsekvensvurderingernes metode.

Forud for mødet i EPC den 5. april 2005 har Kommissionen desuden udsendt et annek (SEK(2005)175) til meddelelsen, som er et arbejdsrapport med forslag til en fælles metode til måling af de administrative byrder.

Kommissionen foreslår i arbejdsdokumentet, at der vælges en såkaldt EU Net Administrative Cost Model, som bygger på visse elementer i SCM (Standard Cost Model)-tilgangen. Kommissionen foreslår desuden, at den fælles målemetode bør være: enkelt at anvende, alsidig, tilpasningsdygtig (især hvad angår dataindsamling), transparent, pålidelig, muliggøre ex post overvågning samt bringe klarhed over de administrative forpligtelsers oprindelse.

Kommissionen lægger op til, at visse elementer af den fælles målemetode skal fastlægges på forhånd, heriblandt en definition af administrative byrder og et standardiseret afrapporteringsformat. Eventuelle metodiske forbehold foreslås beskrevet i forbindelse med afrapporteringen. Kommissionen lægger imidlertid op til en mere fleksibel tilgang for så vidt angår de øvrige elementer i metoden, herunder metodens detaljeringsgrad og dataindsamlingen.

Kommissionen lægger op til, at metodens detaljeringsgrad bliver proportional med de forventede byrder. Det foreslås, at data udvælges pragmatisk mellem de mest pålidelige og relevante kilder samt bl.a. afhænger af udgifterne forbundet med vurderingen. Der lægges op til i de fleste tilfælde at basere metoden på statistik (eksempelvis fra Eurostat), standardiserede forhold, ekspertudsagn eller medlemsstaternes egne studier. Kommissionen lægger op til, at beslutningen om hvordan data indsamles, ligger hos medlemsstaterne, som udfører analyserne.

Kommissionen foreslår, at administrative byrder defineres som byrder, der følger af informationsforpligtelser påkrævet ved lov. Byrderne vurderes netto, dvs. nye byrder i den konkrete regulering fratrukket nye administrative lettelser i den konkrete regulering. Forslaget til målemetode er både rettet mod virksomheder, borgere, den frivillige sektor samt offentlige myndigheder. Aktiviteter, som aktørerne ville udføre uanset reguleringen, medregnes ikke, og metoden skal som udgangspunkt måle løbende administrative byrder, om end engangsbyrder kan inddrages. Der lægges op til at basere metoden på følgende formel: prisen på en administrativ handling ganget med dens frekvens ganget med antallet af omfattede aktører.

Kommissionen lægger op til, at metoden skal anvendes proportionalt og individuelt fra sag til sag både på ny og på eksisterende regulering. Det foreslås, at metoden anvendes på væsentlige nye forslag til regulering, samt på eksisterende regulering, der er udpeget som værende særligt bebyrdende (fx af det Europæiske Testpanel for virksomheder). Kommissionen anbefaler, at der udvikles bagatelgrænser (målt i tidsforbrug) for, hvornår metoden skal anvendes.

Kommissionen lægger op til, at medlemsstaterne stiller data til rådighed, udfører nationale undersøgelser samt definerer typiske virksomheder. Kommissionen forbeholder sig dog retten til at verificere kvaliteten af data og danne en samlet vurdering i overensstemmelse med Kommissionens initiativret.

Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne iværksætte 3-5 pilotprojekter, som skal teste metoden i løbet af 2005. Kommissionen lægger op til, at pilotprojekter udpeges blandt emnerne i Kommissionen rullende regelforenklingsprogram, listen over forenklingsforslag fra Konkurrenceevnerådet i november 2004 og blandt Kommissionen lovgivningsforslag fra 2005. Af Kommissionens nye meddelelse om bedre regulering fremgår det, at pilotprojekterne bl.a. omfatter byggemateriale- og statistikområdet.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Der er ingen påvirkning af gældende dansk ret.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. bedre lovgivning har tidligere været forelagt forud for rådsmødet (Indre Marked, Forbruger, Turisme) den 12. marts 2001 til orientering, forud for rådsmødet (Indre Marked, Forbruger, Turisme) den 26. november 2001 til orientering, forud for rådsmødet (Indre Marked, Forbruger, Turisme) den 21. maj 2002 til orientering, forud for rådsmøde (Generelle anliggender) den 17. juni 2002 til orientering, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 30. september 2002 til orientering, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 14.-15. november 2002 til orientering, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 3. marts 2003 til orientering, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 17. - 18. maj 2004 til orientering, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 21. oktober 2004 til orientering, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 25.-26. november 2004 til orientering og forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) og (ECOFIN) henholdsvis den 7. og 8. marts 2005. Folketingets Europaudvalg modtog tre grundnotater om Kommissionens meddelelser (bedre regulerings-pakken) den 8. august 2002.

Høring

Kommissionens note "Measuring Administrative Burden in the European Union: A possible approach" og et notat om dansk holdning til målemetoden har været sendt i interministeriel høring i følgegruppen for bedre regulering (20. september 2004). Kommissionens meddelelse om bedre regulering i EU har været i høring i Specialudvalget for konkurrenceevne og vækst den 31. marts 2005. Da der endnu ikke foreligger officielt materiale omkring målemetoden, er der ikke foretaget yderligere høring.

Andre landes holdninger

Rådet forventes generelt at udtrykke støtte til arbejdet med bedre regulering.

Dansk holdning

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU og Kommissionens seneste meddelelse om bedre regulering. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Bedre regulering har ingen umiddelbare lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Hvis der bliver tale om, at medlemsstaterne skal medfinansiere målinger på europæisk niveau, vil dette dog kunne medføre begrænsede merudgifter for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En reduktion af de administrative byrder i EU vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark

Dagsordenspunkt 4 a): Skat: Rentebeskatningsdirektivet – status

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet blev vedtaget den 3. juni 2003. Direktivets ikrafttræden er imidlertid afhængig af indgåelse dels af aftaler mellem EU og fem tredjelande (herunder Schweiz), dels af aftaler mellem hvert enkelt EU-land og de ti såkaldte tilknyttede områder til UK og Nederlandene. Tredjelandene og de tilknyttede områder har oplyst, at de kan anvende de nye aftaler fra den 1. juli 2005. Rådet besluttede på denne baggrund den 19. juli 2004, at direktivet træder i kraft med virkning fra den 1. juli 2005.

På det kommende rådsmøde forventes en statusredegørelse for indgåelsen af aftalerne med tredjelandene og de tilknyttede områder.

ECOFIN ventes desuden at drøfte to spørgsmål om fortolkningen af direktivet, nemlig behandlingen af renter, der betales den 1. juli 2005 eller senere, men som vedrører perioden inden denne skæringsdato og behandlingen af afkast fra investeringsforeninger.

Indhold

Direktivet – og de dertil knyttede aftaler - skal medvirke til at personer i samme land beskattes ens, uanset om de placerer deres opsparring i deres hjemland eller i et andet land.

EU-landenes aftale

Renter, som udbetales fra banker mv. i et EU-land til en person i et andet EU-land, skal fremover sikres beskatning.

Ved begyndelsen af hvert år skal de enkelte EU-landes skattemyndigheder indsamle oplysninger om det foregående års rentebetalinger fra banker m.fl. til personer i andre EU-lande, og videregive oplysningerne til myndighederne i disse lande. Dermed får myndighederne i rentemodtagerens hjemland mulighed for at kontrollere om rentemodtagerne har selvangivet indtægten.

Belgien, Luxembourg og Østrig skal dog i en overgangsperiode sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande ved at opkræve kildeskat af beløbet. Kildeskatten er på 15 pct. i 2005 stigende til 20 pct. i 2008 og 35 pct i 2011. Af provenuet overføres 75 pct. til myndighederne i rentemodtagers bopælsland. Ordningen løber, indtil tredjelandene vil give EU-landene oplysninger om betaling af renter fra disse lande til personer i EU-landene efter anmodning.

Aftalerne med de fem tredjelande

Aftalen med de fem tredjelande - Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra og San Marino - medfører, at disse lande kildebeskatter rentebetalinger til personer i EU-lande med en sats på 15 pct. fra 2005 stigende til 20 pct. i 2008 og 35 pct. i 2011. Af dette provenu overføres 75 pct. til myndighederne i rentemodtagers bopælsland.

Landene skal tillade, at rentemodtageren kan bemyndige sin bank m.v. til at indberette betalingen til myndighederne i rentemodtagers bopælsland, så betalingen beskattes i hjemlandet.

Landene vil desuden efter anmodning give oplysninger i sager om skattesvig og lign., for så vidt angår renter, dog betinget af princippet om dobbelt strafbarhed, dvs. at der også skal være tale om skattesvig efter strafferetten i det relevante tredjeland.

Aftalerne med UK og Nederlandenes tilknyttede områder

Aftalerne med de tilknyttede områder medfører, at Aruba, Anguilla, Cayman Islands og Montserrat vil sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse områder til personer i EU-lande ved informationsudveksling, mens De Hollandske Antiller, Isle of Man, Jersey, Guernsey, British Virgin Islands samt Turks and Caicos Islands vil kildebeskatte rentebetalingerne.

Status for aftalerne

På ECOFIN den 12. april ventes Kommissionen at redegøre for status vedrørende aftalerne mellem EU og Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco samt San Marino. De fem aftaler er underskrevet.

De fem tredjelande ventes at ratificere aftalerne og gennemføre den nødvendige lovgivning inden 30. juni 2005. I Schweiz og Liechtenstein er det muligt, at der gennemføres folkeafstemning om aftalen, men det ventes ikke at blive aktuelt.

UK og Nederlandene vil formentligt redegøre for status vedrørende de bilaterale aftaler mellem de enkelte 25 EU-lande og de ti tilknyttede områder. De omkring 250 bilaterale aftaler underskrives pr. brevveksling med Kommissionen og UK som mellemmand. Ikke alle aftaler er underskrevet, og det er uklart, hvor langt områderne er nået i gennemførelsesproceduren.

Hvad angår Danmarks ti bilaterale aftaler, er aftalerne med Aruba, De Hollandske Antiller, Isle of Man, Jersey og Guernsey, Anguilla, Montserrat og Turks and Caicos Islands underskrevet af begge parter. Aftalerne med Cayman Islands og British Virgin Islands er underskrevet fra dansk side, men endnu ikke af den anden part.

Virkningstidspunktet for direktivet

Efter rentebeskatningsdirektivets artikel 17 skal medlemsstaterne anvende de nationale regler til gennemførelse af direktivet fra den 1. juli 2005. Der udestår imidlertid en fortolkning af virkningsdatoen 1. juli 2005, for så vidt angår renter, der betales denne dato eller senere, men vedrører perioden inden denne dato.

Afkast fra investeringsforeninger

ECOFIN skal formentligt også drøfte fortolkningen af direktivets artikel 6, stk. 6. Baggrunden for denne bestemmelse er, at direktivet kun omfatter indkomst fra fordringer - herunder indkomst fra investeringsforeninger, der investerer i fordringer f.eks. obligationer, men ikke indkomst fra foreninger, der investerer f.eks. i aktier. Artikel 6, stk. 6, medfører, at et EU-land kan bestemme, at direktivet ikke omfatter indkomst fra en investeringsforening, hvis dens investeringer i fordringer ikke overstiger 15 pct. af dens kapital. Der er uenighed om fortolkningen af bestemmelsen, for så vidt angår afkast fra en investeringsforening, som igen har investeret i en investeringsforening, der ejer fordringer.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Status vedrørende gennemførelsen af rentebeskatningsdirektivet har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Aktuelt notat er senest forelagt Europaudvalget den 25. maj 2004 forud for ECOFIN 2. juni 2004.

Andre landes holdninger

Det forventes, at alle lande vil tage statusredegørelsen til efterretning.

Kommissionen og de fleste medlemslande – herunder Danmark - mener, at de nye regler skal anvendes på renter, der betales fra og med 1. juli 2005, selv om renterne vedrører en periode inden denne dato.

Nogle lande mener, at direktivet alene omfatter renter, der vedrører perioden fra og med den 1. juli 2005.

Kommissionen og de fleste EU-lande – herunder Danmark – vil fortolke et ”direkte eller indirekte” ind i artikel 6, stk. 6 dvs. uanset om en investeringsforening direkte eller indirekte gennem en anden investeringsforening har investeret i fordringer, skal de medregnes i opgørelsen af andelen af fordringer.

Dansk holdning

Fra dansk side kan man tage status-redegørelsen om direktivets og rentebeskatningsaftalernes gennemførelse til efterretning.

Danmark støtter, at rentebeskatningsdirektivet omfatter alle rentebetaling, der foretages fra og med 1. juli 2005 uafhængigt af den periode, renterne er knyttet til.

Dagsordenspunkt 4 b): Skat: Kommissionens alkoholrapport

Resumé: På mødet den 12. april 2005 forventes ECOFIN at tage stilling til et sæt rådskonklusioner, der opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om:

1) en justering af minimumssatserne for at undgå et fald i realværdien af minimumssatserne og 2) en modernisering af det eksisterende klassifikationssystem med henblik på en ensartet gruppering af alkoholprodukter i EU.

Baggrund

Europa Kommissionen har fremsat rapport om afgiftssatser pålagt alkohol og alkoholholdige drikkevarer (COM(2004)223 af 26. maj 2004).

Rapporten er udarbejdet på baggrund af artikel 8 i direktiv 92/84/EEC af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. I artiklen er præciseret, at Rådet på baggrund af rapporten skal træffe beslutning om eventuelle foranstaltninger.

I overvejelserne om en tilnærmelse af afgifterne skal følgende inddrages eller overvejes:

- hensynet til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende
- konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer
- punktafgiftssatsernes realværdi
- traktatens bredere målsætning

Derudover har Kommissionen valgt også at behandle spørgsmålet om afgiftsstrukturen på alkohol og alkoholholdige drikkevarer i rapporten.

De eksisterende minimumsafgifter i EU blev vedtaget i 1992 og er ikke blevet justeret siden. Ifølge Kommissionens beregninger er priserne steget ca. 24 % i perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 2002. Kommissionen vurderer derfor, at minimumsafgifterne bør forøges med samme rate.

De danske afgifter på øl, vin og spiritus overholder EU's minimumssatser og vil fortsat gøre det efter en eventuel forhøjelse med den angivne sats.

For så vidt angår det eksisterende klassifikationssystem af alkoholprodukter, er der flere tekniske problemer, der bevirker at det samme produkt kan klassificeres forskelligt i medlemslandene. For at sikre en ensartet gruppering i EU foreslås en modernisering af klassifikationssystemet.

Kommissionen har endnu ikke udarbejdet et forslag til ændringer i direktiverne, hvilket er nødvendigt, hvis minimumssatserne skal forhøjes. På baggrund af drøftelser i Rådet og Europa-Parlamentet vil Kommissionen afgøre, om der skal fremsættes et ændringsforslag.

Gældende regler

De gældende regler på området findes i direktiv 92/84/EEC af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, direktiv

92/83/EEC af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, i spiritusafgiftsloven samt vin- og ølafgiftsloven.

I direktiv 92/84 er der fastsat minimumsafgiftssatser for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Satserne er opdelt i fire kategorier: Spiritus, vin, mellemklasseprodukter (hedvin) og øl.

De nuværende *minimumssatser* præsenteres i bilag 2. En detaljeret gennemgang af de gældende danske regler er vedlagt i bilag 1.

Rapportens indhold

Se bilag 2.

Høring

Rapporten indeholder ingen forslag til ny lovgivning eller ændring af eksisterende, hvorfor rapporten ikke sendes i høring på nuværende tidspunkt. Skatteministeriet vil dog drøfte rapportens indhold med de relevante organisationer m.v.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser. Som opfølgning på rapporten fremsætter Kommissionen eventuelt konkrete forslag til fællesskabsforanstaltninger, hvis omfang og konsekvenser afhænger af den nærmere udformning.

Økonomiske konsekvenser

Rapporten har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser. Som opfølgning på rapporten fremsætter Kommissionen eventuelt konkrete forslag til fællesskabsforanstaltninger, hvis omfang og konsekvenser afhænger af den nærmere udformning.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat af 21. september 2004 og aktuelt notat i forbindelse med ECOFIN-mødet d. 7. december 2004 er oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Dansk holdning

Rapporten indeholder ikke et egentlig forslag til ændringer i lovgivningen om afgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer, men Kommissionen lægger op til en bred debat på baggrund af rapporten, hvilket fra dansk side støttes.

Rapporten peger på problemer på en række områder - særligt de problemer, der opstår som følge af store forskelle i afgiftsniveauer mellem EU-lande. Dertil kommer rent tekniske problemer med klassifikation af alkoholprodukter (toldnomenklaturen). Det er emner som Danmark ønsker at drøfte.

I rapporten præsenteres et uformelt forslag om at øge minimumssatserne med 24 pct. Ved denne forøgelse vil afgifterne fortsat være lavere end de danske satser. Det vil imidlertid øge satserne i andre EU-lande og dermed kunne bidrage til at reducere grænsehandel og illegal handel. I rapporten foreslås ikke en afskaffelse af nulsatsen på vin.

Danmark og de øvrige nordiske lande har været enige om en fælles holdning til alkoholbeskatningen i EU (jf. nedenfor).

Danmark har i nordisk regi givet udtryk for, at der ikke er fordele ved indførelsen af maksimumssatser, hvilket Kommissionen på et tidspunkt har overvejet at indføre. Der er dog ikke på nuværende tidspunkt et forslag fra Kommissionen om indførelse af maksimumssatser.

Danmark støtter princippet om forbrugslandsbeskatning. Det er helt afgørende at fastholde reglen om, at private selv skal transportere punktafgiftspligtige varer for at blive fritaget for beskatning i hjemlandet.

Danmark støtter, at der fremsættes forslag på de områder som rapporten behandler og dermed støtter Danmark opfordringen til Kommissionen om at fremsætte forslag til 1) en justering af minimumssatserne for at undgå et fald i realværdien af minimumssatserne og 2) en modernisering af det eksisterende klassifikationssystem med henblik på en ensartet gruppering af alkoholprodukter i EU.

Danmark støtter også, at der arbejdes videre med rapportens øvrige punkter, om end det er vanskeligt at opnå enighed blandt medlemslande.

Andre landes holdning

Danmark og de øvrige nordiske lande har i Nordisk Råds regi været enige om en fælles holdning til alkohol-beskatning i EU. Landene er generelt enige om arbejde for at afskaffe nulsatsen på vin, at forhøje minimumssatserne på alkohol og at øge afgiften på de såkaldte alkopops (alkoholsodavand). På baggrund af de seneste drøftelser har det dog vist sig, at der blandt de nordiske lande ikke længere er helt den samme opbakning omkring en afskaffelse af nulsatsen på vin.

De nordiske lande er enige om, at princippet om forbrugslandsbeskatning skal fastholdes og er også enige om, at Kommissionen skal vægte hensynet til folkesundheden højere ved fastsættelse af alkoholpolitikken i EU.

Generelt er de nye medlemslande bekymrede for, at minimumssatserne justeres, idet landene allerede ved indtræden i EU har måttet hæve afgifterne på alkohol. Dette er også baggrunden for, at der i de foreslåede rådskonklusioner gives mulighed for undtagelser eller overgangsordninger.

Som alt overvejende udgangspunkt er det de store vinproducerende lande, der er imod indførelsen af en positiv minimumssats på vin.

BILAG 1

Gældende danske regler

Spiritus

Der betales afgift af spiritus efter spiritusafgiftsloven. Det fremgår af lovens § 2, at afgiften udgør 150 kr. pr. liter 100% ætanolstyrke.

Spiritusafgiften dækker følgende varer:

- Spiritus, herunder ethanol (alkohol) i ren stand eller blandet med vand (sprit), med et ethanolindhold på over 1,2 pct. vol., fx akvavit, cognac, whisky, vodka, rom, gin, likør og finsprit. Der er tale om alle produkter med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 pct. Vol. Undtaget er enkelte varer som ikke uden tilsætning af spiritus eller vin kan bruges til fremstilling af drikkelige varer med et ikke uvæsentligt ethanolindhold, fx visse ethanolholdige essenser til brug ved fremstilling af limonade o.l.
- Hedvin, vermouth, frugtvin o.l. (vin og andre gærede drikkevarer end øl eller vin) med et ethanolindhold over 22 pct. vol.
- Andre varer med et ethanolindhold på mere end 1,2 pct. vol., hvis varerne er drikkelige, fx whisky-soda og cocktails.
- Ethanolholdige ekstrakter, essenser o.l., der ikke er afgiftspligtige efter § 1, men som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.
- Indført vin og ethanolholdige ekstrakter, essenser o.l., som ikke i sig selv er spiritusafgiftspligtige, inddrages under afgiftspligten, når de tilføres en regi-streret virksomhed med henblik på brug ved fremstilling af spiritusafgiftspligtige varer.

Øl omfattes ikke af spiritusafgiftspligten. Det samme gælder vin og frugtvin med et ethanolindhold på 22 pct. vol. og derunder. (Det er afgørende for et produkts indplacering, om det er malt/vin-baseret eller om det er alkoholbaseret. Derfor er f.eks. en alcopops som Barcardi Breezer omfattet af spiritusafgiften selvom alkoholprocenten er under 22 pct. Det afgørende er, at produktet er spiritusbaseret).

Der er den 1. januar 2005 indført en særavgift på alcopops – afgiften er dog endnu ikke trådt i kraft, men det forventes, at ske den 1. juni 2005.

Vin og frugtvin

Der betales afgift af vin og frugtvin m.m. efter øl- og vinafgiftsloven – afgiften på vin og frugtvin m.m. fremgår af lovens kapitel 2.

Vin og frugtvin, der henhører under toldtariffens pos. 2204, 2205 og 2206, og som har et ethanolindhold over 1,2 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol. er omfattet af afgiftspligten og omfatter bl.a. følgende varer - også mousserende:

- vin, fx rødvin, rosévin og hvidvin
- hedvin, fx madeira, portvin og sherry
- aperitifvine, fx vermouth og sangria
- frugtvin o.l., fx kirsebærvin, æblecider og mjød

Afgiften pr. liter for varer med følgende etanolindhold er:

- 1) med et etanolindhold på 1,2 % vol., men ikke over 6 % vol. 3,90 kr.
- 2) med et etanolindhold på 6 % vol., men ikke over 15 % vol. 6,14 kr.

3) med et etanolindhold på over 15 % vol., men ikke over 22 % vol. 9,20 kr.

For varer, der har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C opkræves en tillægs-afgift på 3,06 kr. pr. liter.

Varer med et ethanolindhold på over 22 pct. vol. beskattes som spiritus.

Øl

Den 1. oktober 2004 er øl-afgiften omlagt til en glidende afgiftsskala efter det faktiske alkoholindhold i øllet, jf. lov nr. 1217 af 27. december 2003 (L86). Afgiften er 50,90 kr. pr. liter 100 pct. ren alkoholindhold.

Øl med et ethanolindhold under 2,8 % vol. er dog fritaget for afgift.

BILAG 2

Kommissionen behandler 4 hovedemner i rapporten:

- A) Hensynet til det indre markeds funktion.
- B) Konkurrencen mellem de forskellige former for alkoholholdige drikkevarer.
- C) Punktafgiftssatsernes realværdi.
- D) Traktatens bredere målsætning.

Ad A) Hensynet til det indre markeds funktion

Kommissionen konkluderer i sin rapport, at afskaffelsen af de skatte- og handelsmæssige hindringer i EU i 1993 sammenholdt med den fortsatte optagelse af medlemsstater med meget forskellige afgiftsniveauer på spiritus er årsag til forvridninger af det indre marked.

Problemerne stammer fra den relativt høje afgiftsbyrde i forhold til den underliggende værdi af varen samt det forhold, at der er betydelige forskelle i afgiftsniveauer mellem medlemslandene.

Som følge af disse forhold opstår der dels en legal grænsehandel, hvor der købes varer i EU-lande med lavere afgift på eksempelvis spiritus, og dels illegal handel, hvor varer indsmugles og afsættes uden betaling af afgifter og moms. Resultatet er konkurrenceforvridning og uregelmæssig handel.

Kommissionen fastslår på den baggrund, at en forstærket tilnærmelse af afgiftsniveauerne vil være et skridt på vejen til at forbedre det indre markeds funktionsmåde.

Ad B) Konkurrencen mellem forskellige former for alkoholholdige drikkevarer

Kommissionen har set på omfanget af konkurrence mellem forskellige typer af alkohol (eksempelvis øl og vin) og på, hvorvidt afgifterne for konkurrerende kategorier skal harmoniseres.

Kommissionen konkluderer i rapporten, at det generelt ser ud til, at konkurrencen mellem forskellige typer af alkohol ikke er afgørende for fastsættelsen af afgiftsniveauet på nationalt plan. Af rapporten fremgår også, at det er meget vanskeligt at finde entydige resultater for hvordan efterspørgslen efter en bestemt type alkohol påvirkes af ændringer i produktets egen pris og af ændringer i priser på konkurrerende typer alkohol. En analyse, som er refereret i rapporten, indikerer, at efterspørgslen efter en bestemt type alkohol er relativt ufølsom overfor både prisændringer på produktet og prisændringer på konkurrerende alkohol.

Ad C) Punktafgiftssatsernes realværdi

De nuværende minimumsafgifter blev vedtaget i 1992 og er ikke blevet justeret siden. Kommissionen har beregnet, at priserne i EU generelt er steget med ca. 24 % i perioden fra 1. januar 1993 til 31. december 2002.

Kommissionen konkluderer på den baggrund, at i bestræbelserne på at opretholde realværdien af afgifterne skal medlemsstaterne overveje en forhøjelse af EU's minimumssatser på 24% for at afspejle den inflation, der har været i perioden.

De nuværende og de prisindekserede minimumssatser fremgår af tabellen nedenfor:

Tabel 1. Kommissionens forslag til ændring af eksisterende minimumsafgifter

Produkt	Nuværende minimumsafgift	Forslag til ny minimumsafgift	Danske afgifter pr. 1. marts 2005
Øl	13,91 kr. pr. hl/alkoholpct.	17,25 kr. pr. hl/alkoholpct.	50,90 kr. pr. liter 100 pct. ren alkoholindhold svarende til 50,90 kr. pr hl/alkoholpct. 2) Øl med et ethanolindhold under 2,8 % vol. er dog fritaget for afgift.
Vin	0 kr.	0 kr.	1) For varer med et etanolindhold på 1,2 % vol., men ikke over 6 % vol. 3,90 kr./l
Mellemklassesprodukter	3,35 kr./l	4,16 kr./l	2) For varer med et etanolindhold på 6 % vol., men ikke over 15 % vol. 6,14 kr./l 3) For varer med et etanolindhold på over 15 % vol., men ikke over 22 % vol. 9,20./l For varer, der har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C opkræves en tillægs-afgift på 3,50 kr. pr. liter.
Spiritus	7.436,20 kr. pr. hl ren alkohol eller national grænse	7.436,20 kr. pr. hl ren alkohol eller tidligere national grænse forøget med 24 pct.	150 kr. pr. liter 100 % ætanolstyrke. Det svarer til 15.000 kr. pr. hl ren alkohol. 3)

Note: Der er benyttet en valutakurs på 7,4362 kr./€ til omregning fra EURO til kr.

²Eksempel: For en 33 cl's øl med 4,6 % alkohol vil afgiften være 77,27 øre, idet $0,33 \text{ l} * 4,6\% * 50,90 \text{ kr. pr. 100 \% alkohol} = 0,77266 \text{ kr. pr. 100 \% alkohol}$.

³ Ifølge alkoholdirektivet (92/84) kan medlemsstater, der anvender en punktafgiftssats på mindre end 1000 Euro pr. hl ren alkohol (svarer til 7436,20 kr. pr. hl ren alkohol) ikke nedsætte deres nationale sats. Medlemsstater, der anvender en punktafgiftssats på over 1000 Euro pr. hl ren alkohol kan ikke nedsætte deres nationale sats til under 1000 Euro. Danmark kan således ikke nedsætte afgiften til et beløb under 7436,20 kr. pr. hl ren alkohol.

Ad D) Traktatens bredere målsætning.

Sundheds- og socialpolitik

Af artikel 152 i Traktaten fremgår, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktiviteter. Kommissionen konkluderer i rapporten, at majoriteten af medlemslande ikke tager sundhedshensyn i betragtning ved fastsættelsen af deres afgifter, selv om den nuværende EU-lovgivning giver gode muligheder for, at sådanne overvejelser tages i betragtning.

Kommissionen tilføjer dog, at flere medlemslande har givet udtryk for, at minimumssatserne skal stige i takt med inflationen, såfremt afgifterne fortsat skal bidrage til at reducere det samlede spiritusforbrug og til at reducere de eksternaliteter, der følger af alkoholmisbrug i form af sociale- og sundhedsmæssige omkostninger

Landbrugspolitik

Minimumsafgifter på vin er – som hidtil - et meget kontroversielt og politisk følsomt emne, konkluderer Kommissionen. Nogle af de ikke vin-producerende medlemslande kræver, at enhver ændring i minimumssatserne for spiritus er betinget af en indførelse af en positiv minimumssats på vin, hvilket de vin-producerende lande er modstandere af.

Forsendelsessystemet og de hermed forbundne omkostninger for virksomheder og myndigheder

Øl, vin og spiritus forsendes i dag mellem EU-landene ved hjælp af et forsendelsessystem, der indebærer, at varerne flyttes mellem autoriserede skatte-varehuse, at der skal udarbejdes ledsagedokumenter, garantier mv. Systemet medfører administrative omkostninger for virksomheder og myndigheder. Da afgiften på øl og vin er mindre end momsens i mindst 10 ud af 15 lande og nu 20 ud af 25 medlemsstater, sætter Kommissionen spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssig i at opretholde dette system, hvis der ikke er udsigt til, at afgifterne generelt bliver højere.

Udvidelsen af EU

De nye medlemslande, der blev optaget i EU den 1. maj 2004, har alle afgifter som er på eller over minimumssatserne. Ansøgerlandene Rumænien og Bulgarien har ikke anmodet om en overgangsperiode for at kunne øge niveauet til minimumssatserne.

Ændring af hyppigheden for udarbejdelse af rapporten

I henhold til art. 8 i direktiv 92/84/EEC skal Kommissionen udarbejde en rapport om afgifterne på alkohol og alkoholholdige drikkevarer hvert 2. år. Kommissionen vurderer, at det er for kort en periode i forhold til ændringer på området og foreslår derfor at rapporten udarbejdes hvert 4. år. Denne ændring foreslås indarbejdet ved næste ændring af direktivet.

Kn-koderne opdateres

Alkoholholdige produkter kategoriseres efter EU's kombinerede Nomenklatur (KN-koder i toldnomenklaturen). Systemets oprindelig formål er en ensartet anvendelse af toldsætter i EU. For at finde en ensartet måde at kategorisere alkoholprodukter har man i direktiv 92/83 henvist til disse kn-koder i toldnomenklaturen. Efter art. 26 i direktiv 92/83 anvendes den udgave af toldnomenklaturen som gælder på tidspunktet for direktivets vedtagelse – der henvises således til en udgave fra 1992. Kommissionen foreslår på den baggrund, at der sker en ændring af art. 26 således, at henvisningen hele tiden sker til den nyeste version. Samtidig vurderer Kommissionen, at beslutninger vedrørende opdateringen af kn-koderne med fordel kan træffes af Punktafgiftsudvalget efter proceduren i art. 24 i direktiv 92/12.

Herudover opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at overveje, om det kunne være hensigtsmæssigt at gøre klassifikationen af spiritusprodukter mindre afhængig af en henvisning til kn-koderne. Det vil betyde, at der skal fastsættes et andet system til klassifikation af spiritusprodukter, idet det er afgørende for samhandlen mellem EU-landene, at de enkelte spiritusprodukter klassificeres ens. Ved at fastsætte et klassifikationssystem uafhængig af toldnomenklaturen vil man blandt andet kunne fastsætte en bredere klassifikation til brug for indplacering af de meget forskellige produkter, der er kommet på markedet de senere år.

Dagsordenspunkt 5: Finansiering af udviklingsbistand - valgmuligheder

Resumé: Rådet (ECOFIN) ventes den 12. april 2005 i forlængelse af frokostdrøftelsen den 18. januar 2005 at drøfte forskellige muligheder for finansiering af udviklingsbistand.

Baggrund:

På frokosten i forbindelse med ECOFIN den 18. januar 2005 havde ministrene en drøftelse af bl.a. eftergivelse af multilateral gæld, finansiering af bistand og FN-målsætningen om 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. På baggrund af denne drøftelse er EU's strategi for finansiering af udviklingsbistand, herunder specifikke forslag fra enkelte medlemsstater sat på dagsordenen for ECOFIN-mødet den 12. april.

Der ventes en orienterende debat på baggrund af en meddelelse fra Kommissionen og Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC's) rapport 'Achieving the MGDs: debt relief and development financing'. Kommissionens meddelelse er endnu ikke offentliggjort. EFC har endnu ikke behandlet udkastet til sin rapport.

Indhold:

Fattigdomsbekæmpelse i verdens udviklingslande er en fælles og udfordrende målsætning for EU. Rapporten fra EFC indeholder analyser og gennemgang af medlemslandenes forslag til finansieringsmekanismer af udviklingsbistanden. De forskellige finansieringsmekanismer skal ses som et supplement til landenes nuværende ODA (official development aid) i et forsøg på at øge den samlede udviklingsbistand med henblik på at nå de internationale udviklingsmål i 2015 (Millennium Development Goals) fastlagt på FN's topmøde i 2000.² I EU er den generelle holdning, at 2015-målene ikke kan opnås med den nuværende bistandsindsats³ og alternative kilder til udviklingsfinansiering er dermed nødvendige.⁴ Flere medlemslande har derfor fremført forslag til forskellige finansieringsmekanismer, herunder beskatningsmæssige og ikke-beskatningsmæssige finansieringsmuligheder.

Præsentation af finansieringsforslag:

International finansieringsfacilitet:

Siden 2003 har UK gentagne gange fremført ideen om indførelse af en international finansieringsfacilitet (IFF). Ideen bag IFF er, at en gruppe af donorlande kapitaliserer værdien af den fremtidige gavebistand, som de har givet tilsagn om at yde på længere sigt, ved at optage lån på de finansielle markeder. Herved bliver donorlandene på kort sigt i stand til at yde en væsentlig forøget bistand. Implementeringen af IFF forudsætter ikke en fælles beslutning blandt alle EU-medlemsstater eller hele donorsamfundet, og kan således være en finansieringsmulighed for blot

² 2015- målene omfatter: Bekæmpelse af fattigdom og sult (halvere andelen som lever for mindre en én dollar om dagen og andelen som lever i hungersnød), sikring af grunduddannelse for alle, fremme ligestilling, reducere børnedødelighed, standse udbredelse af HIV/AIDS, malaria mv., sikre miljøvenlig og bæredygtig udvikling og opbygge et globalt partnerskab for udvikling.

³ Det internationale samfund forpligtede sig på Monterrey Konferencen 2002 til gradvist at øge ODA til FN's målsætning om 0,7 pct. af BNI. EU-landene forpligtede sig forud for denne konference til at nå et bistandsniveau på 0,39 pct. af BNI i 2006.

⁴ Analyser påpeger, at Afrika syd for Sahara først vil nå målsætningen i år 2050 frem for år 2015 med den nuværende donorindsats, og mindst 50 mia. USD ekstra i årlig bistand er nødvendig for at opfylde målsætningen.

en gruppe lande. Flere lande har siden den første lancering af IFF påpeget, at dette forslag ikke er bæredygtigt på lang sigt, idet lånene skal tilbagebetales.

G7-finansministrene drøftede på mødet den 4.-5. februar 2005 mulighederne for et IFF-pilotprojekt til 4 mia. USD over 10 år i perioden fra 2005 til 2015 med henblik på at allokere ekstra bistandsmidler til vaccinationsprogrammer i tredje verdens lande. Pilotprojektet støttes af UK, Frankrig, Italien og Sverige medens primært USA og Canada er skeptiske.

Multilateral gældslettelse:

Der er fremsat en række forslag om multilateral gældslettelse ud over HIPC-initiativet.⁵ UK har her fremlagt det mest radikale forslag om 100 pct. multilateral gældslettelse for de fattigste og mest forgældede lande.⁶ Forslaget omfatter primært lande, som allerede nu er inkluderet i HIPC-initiativet samt en række andre lavindkomstlande. Forslaget om multilateral gældslettelse motiveres af, at der sikres stabil og forudsigelig bistand, hvilket gør det muligt for udviklingslandene at investere langsigtet for at opnå 2015-målene. Desuden er der lave transaktionsomkostninger forbundet med gældseftergivelse. EFC's rapport påpeger, at det er vigtigt at være opmærksom på 'moral hazard'-problemet, dvs. uansvarlig lånoptagelse i forventning om fremtidig gældseftergivelse. Argumentet imod 100 pct. generel multilateral gældslettelse er bl.a., at nogle lande vil få mere gældslettelse, end de har behov for, mens ressourcerne bliver allokeret væk fra de lande, der har mest brug for dem. Gældslettelse medfører heller ikke nødvendigvis den bedste målretning af ulandsbistanden. De aktuelle drøftelser peger nu i retning af en mere differentieret tilgang, hvor hvert enkelt lands situation vurderes på baggrund af de konkrete forhold og gældslettelse samt de dertil knyttede betingelser afpasses i forhold hertil.

International beskatning:

Forskellige forslag til opkrævning af internationale skatter er blevet fremlagt i forbindelse med finansiering af bistand. International beskatning som finansieringsmekanisme er ligeledes motiveret på baggrund af ønske om øget stabilitet og forudsigelighed i bistandsniveauet. Af de mest omdiskuterede forslag kan nævnes flg.:

Skat på finansielle transaktioner:

Tobin-skatten, som indebærer en beskatning af nationale og internationale kapitaltransaktioner, er gentagne gange blevet diskuteret på internationalt plan. EFC's rapport fremhæver som kritik af Tobin-skatten, at den i praksis ikke vil medføre det tilsigtede provenu, hvis ikke skatten indføres i alle verdens lande, idet kapitaltransaktioner nemt kan foretages på tværs af grænser til og fra lande, der ikke indfører skatten. Forslaget er derfor aldrig blevet en reel finansieringsmulighed for udviklingsbistanden, som den var tiltænkt. Herudover anføres ofte som kritik af Tobin-skatten, at den modsat det tilsigtede især rammer normale kapitaltransaktioner mens incitamentet til større spekulative bevægelser stort set ikke berøres, da skatten i disse tilfælde vil være meget lav i forhold til den mulige gevinst.

Skat på flybrændstof:

Tyskland og Frankrig har primo 2005 fremsat et forslag om en international skat på luftfart herunder skat på flybrændstof⁷(kerosinskat).

⁵ HIPC-initiativet er et IMF/VB-program for gældseftergivelse til en række af verdens 'heavily indebted poor countries'.

⁶ Det skal ses i lyset af UK's G7/8 formandskab med fokus på Afrika under den udenrigspolitiske dagsorden.

⁷ Flybrændstoffet kerosin er afgiftsfri.

Det foreslås, at indtægterne fra beskatningen på flybrændstof o.l. skal medvirke til at finansiere udviklingsbistanden og dermed sikre kontinuitet i finansieringen af de globale udviklingsproblemer.

Ideen om beskatning på flybrændstof blev oprindeligt fremsat som en måde at adressere den stigende luftfart og miljøkonsekvenserne heraf. Et andet argument er, at fravær af afgifter på flybrændstof er en u hensigtsmæssig forvriddning, idet der er afgifter på alle andre former for energiforbrug. Forslaget promoveres nu som et initiativ til at øge udviklingsbistanden og som et komplementært forslag til IFF.

Blandt medlemslandene har der vist sig en interesse for forslaget vedr. skat på flybrændstof på baggrund af dets miljømæssige aspekter, dog har der været generel skepsis overfor øremærkningen heraf.

Forslag om skatter på CO₂ og våbensalg er ligeledes blevet fremsat. CO₂-skat skal ses som en miljøbeskatning, der kan rejse et væsentligt provenu til finansiering af bistand og samtidig korrigere signifikante eksternaliteter. Kyoto-processen har dog vist at det er svært at opnå politisk opbakning til en sådan beskatning.

Diverse:

EFC's rapport præsenterer derudover kort en række andre forslag såsom kreditkort-donationer⁸, globalt lotteri⁹ mv.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen er på dagsordenen som en præsentation og drøftelse af forslag og vil derfor ikke på nuværende tidspunkt have statsfinansielle konsekvenser. Alt afhængig af hvilke forslag til finansiering af bistand, der på sigt eventuelt realiseres, vil der kunne være statsfinansielle konsekvenser.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Vedrørende dansk holdning

Danmark er ét blandt 5 lande i verden, der lever op til FN's målsætning om 0,7 pct. af BNI pr. år i udviklingsbistand. Med dette udgangspunkt er den danske holdning til såvel internationale skatter som IFF, at en stigning i udviklingsbistanden mest hensigtsmæssigt tilvejebringes gennem en forøgelse af bistanden i de lande, der ligger under 0,7 pct.-målsætningen. Danmark er indstillet

⁸ Ved brug af et specielt kreditkort vælger forbrugeren at donere en vis procentdel af sit køb til implementering af 2015-målene.

⁹ I de fleste lande er lotterierne reguleret således, at operatørerne leverer en stor del af fortjenesten til staten for derimod at have en spillelicens. I et globalt lotterispil er ideen, at fortjenesten skal gå til bistand frem for til staten.

på at drøfte de forskellige finansieringsmekanismer på baggrund af Kommissionens og EFC's analyser.

Vedrørende andre landes holdninger

Rådet forventes generelt at udtrykke støtte til Kommissionens udarbejdelse af yderligere analyser af finansieringsmuligheder af udviklingsbistand.

Dagsordenspunkt 6: De finansielle perspektiver 2007-2013

Resume

Formandskabet sigter efter, at Det Europæiske Råd i juni opnår enighed om de overordnede finansielle rammer for 2007-2013. På mødet den 12. april forventes det luxembourgske formandskab at præsentere et udkast til den såkaldte forhandlingsboks, som indeholder en skabelon for de elementer, som DER-konklusionerne i juni skal indeholde. Ecofin-ministrene får evt. lejlighed til kort at kommentere herpå.

Baggrund

KOM(2004) 101 final, KOM(2004) 487 final og KOM(2004)498 final

Flerårige finansielle rammer - også kaldet finansielle perspektiver - er EU's flerårige budgetlofter. De startede med Delors I og II-pakkerne for hhv. 1988-1992 og 1994-1999, og de nuværende lofter fra Berlin-aftalen gælder for 2000-2006. De flerårige rammer er et instrument til at kombinere planlægningssikkerhed med budgetdisciplin og politiske reformer. De finansielle perspektiver vedtages som en samlet pakke med enighed i DER. Efterfølgende forhandles med Europa-Parlamentet om de nødvendige indrømmelser for dets accept heraf.

Kommissionens udsendte en meddelelse af 10. februar 2004 som siden er blevet fulgt op af en uddybende meddelelse i juli samt et konkret forslag til ny interinstitutionel aftale om de finansielle perspektiver. Endvidere vedtog Kommissionen den 14. juli og 29. september en række forslag til retsakter vedrørende nye flerårige finansielle perspektiver for 2007-2013, der supplerer og uddyber indholdet af forslaget. Retsakter vedrørende bl.a. retlige og indre anliggender, forskning & udvikling samt innovation er endnu ikke fremlagt, men forventes fremlagt i første halvår 2005.

Sagen har været drøftet regelmæssigt i GAERC, der er ansvarlig for dagsorden 2007-processen, og i ECOFIN, som har en særlig interesse for sagen. Der har hidtil været fokus på tekniske drøftelser og afklaring af indholdet af de omfattende forslag. Rådets flerårige arbejdsplan forudsætter afslutning af forhandlingerne i juni 2005. Det luxembourgske formandskab har tilkendegivet, at man vil gøre et seriøst forsøg på at leve op til arbejdsplanen, men der udestår meget vanskelige forhandlinger.

Som udgangspunkt for start på egentlige forhandlinger har formandskabet den 8. marts fremlagt en såkaldt forhandlingsboks, som er en skabelon for de elementer, som DER-konklusionerne i juni skal indeholde. Denne skabelon vil formandskabet så løbende udfylde på eget ansvar efterhånden som drøftelserne forud for DER i juni skrider frem.

Forhandlingsboksen vil blive præsenteret for Ecofin-ministrene, der evt. kort får lejlighed til at kommentere herpå. Formandskabet havde en tilsvarende præsentation for GAERC den 16. marts.

Hjemmelsgrundlag

Flerårige finansielle rammer fastlægges gennem en politisk inter-institutionel aftale mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Den nuværende inter-institutionelle aftale vedrører EU's budgetrammer for årene 2000-2006. Fastlæggelse af EU's egne indtægter har hjemmel i traktatens art. 269.

Nærhedsprincippet

Da der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau, og det er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Kommissionens kernepunkter for dagsorden 2007 er en udvikling af EU baseret på tre grundpiller:

- EU skal skabe flere og bedre job gennem større og bæredygtig vækst.
- EU skal sikre borgerne et område præget af frihed, retfærdighed og sikkerhed.
- EU skal have en stærk global rolle, der afspejler Europas politiske og økonomiske tyngde.

Kommissionen foreslår de samlede udgifter væsentligt forøget med en gennemsnitlig årlig realvækst i forpligtelser¹⁰ i perioden 2006-2013 i størrelsesordenen 4 pct. og ca. 3 pct. i betalinger, jf. tabel 1 og bilag 1. Det betyder, at udgifterne som andel af den samlede økonomi (BNI) forventes at være voksende for både forpligtelser og betalinger.

Tabel 1: Faktiske udgifter, gældende (2006) og foreslåede lofter (2007 og 2013)

Mia. euro 2004-priser						
Faktiske udgifter i 2003	91 mia. euro / 0,98 % af BNI					
	2006		2007		2013	
Årlig realvækst i BNI = 2,3%	Mia.	% af BNI	Mia.	% af BNI	Mia.	% af BNI
Loft for EU's budget. Forpligtelser ¹	121	1,13	134	1,23	158	1,27
Loft for EU's budget. Betalinger ¹	115	1,07	125	1,15	143	1,15

1. Der er mindre afvigelser fra de nuværende finansielle perspektiver i 2006 ud fra ønsket om sammenlignelighed. F.eks. indgår Den Europæiske Solidaritetsfond, som i dag er udenfor de finansielle perspektiver, i 2006-tallene. Den Europæiske Udviklingsfond foreslås indbudgetteret fra 2008. For sammenlignelighedens skyld indgår beløb hertil også i 2006 og 2007.

Det er de faktiske udgifter, der er bestemmende for EU-landenes bidrag til det fælles budget. Disse ligger traditionelt betydeligt under udgiftslofterne. Alle udgiftslofter ligger desuden traditionelt betydeligt under det samlede årlige loft på 1,24 pct. af BNI for betalinger som EU maksimalt kan opkræve i finansiering (egne indtægter). Dette loft har derfor historisk ikke haft praktisk relevans for fastlæggelsen af EU's udgifter og skatteopkrævningen til finansiering heraf.

Ifølge Kommissionens forslag vil de største enkelte udgiftsområder fortsat være den fælles landbrugspolitik og samhørighed (strukturfonde mv.), om end den fælles landbrugspolitik andel vil være faldende, særligt som andel af BNI. Udgifterne til den fælles landbrugspolitik (søjle I) forventes således at falde fra i 2006 0,42 pct. af BNI til 0,34 pct. af BNI i 2013, inklusiv udgifter som følge af optagelse af Rumænien og Bulgarien. Samhørighedspolitikken derimod foreslås at stige med godt 30 pct. fra 2006-2013 fra at udgøre ca. 0,35 pct. af BNI til ca. 0,46 pct. af BNI. Kommissionens foreslåede finansielle rammer fremgår mere detaljeret af bilag 1, idet der for nærmere beskrivelse henvises til aktuelt notat forud for mødet i Rådet for generelle anliggender den 22. november 2004.

På indtægtssiden foreslår Kommissionen en fastholdelse af de nuværende egne indtægter i form af traditionelle egne indtægter fra told- og landbrugsafgifter, momsbidrag samt bidrag som andel af medlemslandenes BNI. BNI-bidraget udgør ca. $\frac{3}{4}$ af de samlede indtægter. Den eksisterende UK-rabat foreslås erstattet af en generel rabat-mekanisme. Denne indebærer refusion af $\frac{2}{3}$ af

¹⁰ Forpligtelser vil sige de tilsagn om bevillinger, EU kan afgive et givet budgetår, mens betalingsbevillinger vil sige de konkrete udbetalinger, EU kan foretage et givet budgetår.

nettounderstud (dvs. forskellen på det enkelte lands indbetalinger og anslåede udbetalinger fra EU) som overstiger en fastsat tærskelværdi på 0,35 pct. af BNI. Hertil kommer en overgangsordning for UK. Der foreslås et loft på maksimalt 7,5 mia. euro samlet rabat om året. Alle lande skal betale til rabatterne. Der henvises til fremsendt grundnotat til folkettinget i juli.

Udtalelser

De finansielle rammer skal aftales ved en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet. Der foreligger således ikke udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Flerårige finansielle rammer udgør lofterne for EU's udgifter og udgør sammen med reglerne for EU's finansiering rammerne for Danmarks årlige bidrag til EU.

Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

De statsfinansielle konsekvenser skønnes potentielt meget betydelige, men på det foreliggende grundlag kan der dog ikke gives et præcist skøn over de samlede konsekvenser. Mere konkrete skøn må afvente større klarhed over forhandlingernes mulige udfald.

Høring

De enkelte programmer vil i nødvendigt omfang blive sendt i høring af de ressortansvarlige ministerier. Kommissionens generelle meddelelse af 10. februar 2004 har været i ekstern høring med følgende svar:

Landbrugsrådet finder overordnet set det fremlagte forslag fornuftigt set i lyset af de udfordringer og opgaver det udvidede EU står overfor. For landbruget skal reformen af den fælles landbrugspolitik understøttes og den aftalte ramme under det danske formandskab i 2002 skal respekteres. Det anføres, at aftalen om 1 pct. årlig nominal stigning for den fælles landbrugspolitik betyder reelt fald i udgifterne til den traditionelle markedspolitik, dels fordi stigningstaksten overgås af inflationen og dels fordi der sker et fradrag i den direkte landbrugsstøtte via modulation (overførsel til landdistriktspolitikken), og endelig skal budgetrammen også kunne rumme kommende reformer. Angående landdistriktspolitikken ser man positivt på, at indsatsen samles i en fælles fond under forudsætning af bevarelse af aktiviteterne som i dag (jf. Rfo 1257/99).

LO bemærker, at opfølgningen på Lissabon målsætningerne har vist, at mange lande ligger langt bag målsætningerne, og hvis målsætningen om, at have den stærkeste vidensøkonomi i 2010 skal opfyldes, er der behov for en kraftig indsats inden for investeringer, arbejdsmarked, forskning og udvikling. Der er behov for en samordnet økonomisk indsats for at skabe flere job i EU; her tænkes specielt på udbygning af infrastrukturen i de Central- og Østeuropæiske lande samt øget erhvervsfrekvens via større indsats på ligestillingsområdet. Strukturfondsmidlerne skal i større omfang allokere til de nye medlemslande og der skal samtidig ske en reduktion af tildelingen til de øvrige medlemslande, herunder de sydeuropæiske. Det er vigtigt at fastholde fokus på kompetenceudvikling som en målsætning, da udviklingen af arbejdskraftens menneskelige ressourcer er afgørende for den industrielle udvikling i de nye medlemslande og dermed også for at undgå at billig arbejdskraft vil være disse landenes eneste konkurrenceparameter.

DA finder det positivt, at Kommissionen har taget udgangspunkt i Lissabon-målsætningen som er central for den danske og europæiske konkurrenceevne. Midlerne til den Europæiske Socialfond under strukturfondene skal i højere grad bevilges i henhold til Lissabon-strategien og henstillingerne i den Europæiske beskæftigelsesstrategi. Udgifterne til fonden bør dæmpes samtidig med at hovedparten af midlerne anvendes i de nye medlemslande under hensyntagen til absorptionsevnen. Fokus bør være beskæftigelse og uddannelse. Endvidere understreges behovet for social dialog.

Tidligere forelæggelse for Folketinget Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet for almindelige anliggender den 16. marts 2005 og for rådsmødet for økonomi- og finansministre den 17. februar 2005.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder, at arbejdet med de flerårige finansielle rammer bør tage udgangspunkt i en drøftelse og fastlæggelse af de politiske prioriteter for EU-samarbejdet, samtidig med at stram budgetdisciplin og en effektiv forvaltning sikres, ligesom på nationalt plan.

Fra dansk side støttes formandskabets ambitiøse plan om at indgå en rammeaftale på Det Europæiske Råds møde i juni 2005. Arbejdsmetoden med udgangspunkt i en såkaldt forhandlingsboks tages til efterretning.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der tegner sig på de fleste udgiftsområder et broget forhandlingsbillede med Kommissionens udspil i den høje ende af spektret som får generel støtte fra enkelte lande og så 6 lande (Tyskland, UK, Frankrig, Nederlandene, Sverige og Østrig) i den anden ende, der har erklæret at de ikke vil acceptere et samlet budget på over 1 pct. af EUs samlede BNI (opgjort i forpligtelser).

Der formodes at være generel accept af formandskabets arbejdsmetode.

Bilag 1. Kommissionens forslag til udgiftsrammer for EU's budget¹

Mio. euro, 2004-priser	2006 Andel / BNI	2006 ²	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2013 andel / BNI	Vækst 2006- 2013
1. Bæredygtig vækst	0,44%	46.621	58.735	61.875	64.895	67.350	69.795	72.865	75.950	0,60%	63%
- 1a. Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	0,08%	8.791	12.105	14.390	16.680	18.965	21.250	23.540	25.825	0,21%	194%
- <i>Uddannelse</i>	<i>0,01%</i>	<i>650</i>	<i>1.149</i>	<i>1.281</i>	<i>1.465</i>	<i>1.650</i>	<i>1.894</i>	<i>2.138</i>	<i>2.390</i>	<i>0,02%</i>	<i>268%</i>
- <i>Forskning</i>	<i>0,05%</i>	<i>5.256</i>	<i>6.325</i>	<i>7.525</i>	<i>8.750</i>	<i>9.950</i>	<i>11.175</i>	<i>12.375</i>	<i>13.600</i>	<i>0,11%</i>	<i>159%</i>
- <i>Transeuropæiske net</i>	<i>0,01%</i>	<i>1.175</i>	<i>1.675</i>	<i>2.200</i>	<i>2.725</i>	<i>3.250</i>	<i>3.775</i>	<i>4.275</i>	<i>4.800</i>	<i>0,04%</i>	<i>309%</i>
- <i>Vækstfonden</i>	-	-	<i>1.000</i>	<i>1.000</i>	<i>1.000</i>	<i>1.000</i>	<i>1.000</i>	<i>1.000</i>	<i>1.000</i>	<i>0,01%</i>	-
- <i>Andet, inkl. Administration</i>	<i>0,02%</i>	<i>1.711</i>	<i>1.956</i>	<i>2.384</i>	<i>2.740</i>	<i>3.115</i>	<i>3.406</i>	<i>3.752</i>	<i>4.035</i>	<i>0,03%</i>	<i>136%</i>
- 1b. Samhørighed for vækst og beskæftigelse	0,35%	37.830	46.630	47.485	48.215	48.385	48.545	49.325	50.125	0,40%	33%
- <i>Støtte til mindre udviklede regioner (mål 1)</i>	<i>0,27%</i>	<i>28.608</i>	<i>34.723</i>	<i>36.039</i>	<i>37.249</i>	<i>37.947</i>	<i>38.657</i>	<i>39.355</i>	<i>40.074</i>	<i>0,32%</i>	<i>40%</i>
- <i>Regional udvikling (mål 2)</i>	<i>0,07%</i>	<i>6.989</i>	<i>9.818</i>	<i>9.241</i>	<i>8.641</i>	<i>8.027</i>	<i>7.396</i>	<i>7.391</i>	<i>7.385</i>	<i>0,06%</i>	<i>6%</i>
- <i>Støtte til europæiske territoriale samarbejde (mål 3)</i>	<i>0,02%</i>	<i>1.975</i>	<i>1.791</i>	<i>1.888</i>	<i>1.989</i>	<i>2.050</i>	<i>2.111</i>	<i>2.177</i>	<i>2.245</i>	<i>0,02%</i>	<i>14%</i>
- <i>Andet, inkl. administration</i>	<i>0,00%</i>	<i>259</i>	<i>295</i>	<i>314</i>	<i>335</i>	<i>357</i>	<i>376</i>	<i>399</i>	<i>419</i>	<i>0,00%</i>	<i>62%</i>
2. Forvaltning af naturressourcer	0,52%	56.015	57.180	57.900	58.115	57.980	57.850	57.825	57.805	0,46%	3%
- <i>Fælles landbrugspol. (søje I)</i>	<i>0,41%</i>	<i>43.735</i>	<i>43.500</i>	<i>43.673</i>	<i>43.354</i>	<i>43.034</i>	<i>42.714</i>	<i>42.506</i>	<i>42.293</i>	<i>0,34%</i>	<i>-3%</i>
- <i>Landdistriktsudvikling</i>	<i>0,10%</i>	<i>10.544</i>	<i>11.759</i>	<i>12.235</i>	<i>12.700</i>	<i>12.825</i>	<i>12.952</i>	<i>13.077</i>	<i>13.205</i>	<i>0,10%</i>	<i>25%</i>
- <i>Fiskeri</i>	<i>0,01%</i>	<i>909</i>	<i>1.025</i>	<i>1.050</i>	<i>1.075</i>	<i>1.100</i>	<i>1.100</i>	<i>1.125</i>	<i>1.125</i>	<i>0,01%</i>	<i>24%</i>
- <i>Miljø</i>	<i>0,00%</i>	<i>228</i>	<i>237</i>	<i>254</i>	<i>271</i>	<i>284</i>	<i>297</i>	<i>311</i>	<i>325</i>	<i>0,00%</i>	<i>43%</i>
- <i>Andet, inklusiv adm.</i>	<i>0,01%</i>	<i>599</i>	<i>659</i>	<i>688</i>	<i>715</i>	<i>737</i>	<i>787</i>	<i>806</i>	<i>857</i>	<i>0,01%</i>	<i>43%</i>
3. Borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	0,02%	2.342	2.570	2.935	3.235	3.530	3.835	4.145	4.455	0,04%	90%
- <i>Frihed, sikkerhed og retfærdighed</i>	<i>0,00%</i>	<i>479</i>	<i>701</i>	<i>961</i>	<i>1.221</i>	<i>1.481</i>	<i>1.741</i>	<i>2.001</i>	<i>2.261</i>	<i>0,02%</i>	<i>372%</i>
- <i>Borgerskab, sundhed, forbrugerbeskytt., kultur, adm. mv.</i>	<i>0,01%</i>	<i>901</i>	<i>927</i>	<i>1.050</i>	<i>1.108</i>	<i>1.161</i>	<i>1.223</i>	<i>1.291</i>	<i>1.357</i>	<i>0,01%</i>	<i>51%</i>
- <i>Europæiske Solidaritetsfond</i>	<i>0,01%</i>	<i>961</i>	<i>942</i>	<i>924</i>	<i>906</i>	<i>888</i>	<i>871</i>	<i>853</i>	<i>837</i>	<i>0,01%</i>	<i>-13%</i>
4. EU som global partner³	0,11%	11.232	11.280	12.115	12.885	13.720	14.495	15.115	15.740	0,12%	40%
- <i>EU og dets naboer</i>	<i>0,04%</i>	<i>4.010</i>	<i>2.750</i>	<i>3.020</i>	<i>3.336</i>	<i>3.678</i>	<i>4.101</i>	<i>4.425</i>	<i>4.748</i>	<i>0,04%</i>	<i>18%</i>
- <i>EU som udviklingspartner (inkl. EUF)</i>	<i>0,04%</i>	<i>4.244</i>	<i>5.096</i>	<i>5.708</i>	<i>5.975</i>	<i>6.279</i>	<i>6.428</i>	<i>6.531</i>	<i>6.645</i>	<i>0,05%</i>	<i>57%</i>
- <i>EU som en global aktør</i>	<i>0,01%</i>	<i>984</i>	<i>1.260</i>	<i>1.300</i>	<i>1.376</i>	<i>1.516</i>	<i>1.594</i>	<i>1.667</i>	<i>1.728</i>	<i>0,01%</i>	<i>76%</i>
- <i>Lånegarantier og nødreserver</i>	<i>0,00%</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>442</i>	<i>0,00%</i>	<i>0%</i>
- <i>Andet, inkl. Administration</i>	<i>0,01%</i>	<i>1.552</i>	<i>1.732</i>	<i>1.645</i>	<i>1.756</i>	<i>1.805</i>	<i>1.930</i>	<i>2.050</i>	<i>2.177</i>	<i>0,02%</i>	<i>40%</i>
5. Administration⁴	0,03%	3.436	3.675	3.815	3.950	4.090	4.225	4.365	4.500	0,04%	31%
Kompensationer		1.041	120	60	60						
Forpligtelser i alt	1,13%⁵	120.688	133.560	138.700	143.140	146.670	150.200	154.315	158.450	1,26%	31,3%
Betalinger i alt	1,07%	114.740	124.600	136.500	127.700	126.000	132.400	138.400	143.100	1,14%	24,7%
Betalinger (andel af BNI) ⁶		1,07%	1,13%	1,21%	1,11%	1,07%	1,10%	1,12%	1,14%		6,5%

1. Underopdelingen i hver udgiftskategori er indikative beløb, som Kommissionen har oplyst i foråret. Kommissionen har ikke udarbejdet en opdateret fordeling efter fremlæggelse af de seneste retsakter, hvorfor der enkelte steder er tale om skøn.
2. Loftet for maksimale forpligtelser i 2006.
3. Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) inkluderes fra 2008. For sammenlignelighed indgår beløb også i 2006-2007.
4. Eksklusiv Kommissionens adm. udgifter (udgør i dag 60 pct.), som er indregnet under de øvrige kategorier.
5. Mindre afvigelse fra de nuværende finansielle perspektiver skyldes en række tekniske justeringer for at sikre sammenligneligheden.
6. De seneste BNI-tal fra Eurostat er benyttet, hvorfor procentsatserne er ændret lidt i forhold til Kommissionens oprindelige tal.

Dagsordenspunkt 7: Direktiv om genforsikring (a-punkt)

Forslag om et direktiv om genforsikring og ændring af direktiverne 73/239/EF, 98/78/EF og 2002/83/EF – KOM (2004) 273

Resumé

Direktivforslaget har til formål at indføre regler på EU-plan om tilsyn med genforsikringsselskaber. Forslaget svarer i vid udstrækning til de regler, der er gældende i Danmark. Forslaget forventes på et senere rådsmøde vedtaget som ”a. punkt” efter 1. læsning i Europaparlamentet.

Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte den 21. april 2004 forslag til direktiv om tilsyn med genforsikringsselskaber (reassuranceselskaber). Området har ikke før været reguleret i EU-retten. Hjemmelsgrundlaget for direktivet er Traktaten, artikel 47 (2) og 55. Direktivet skal vedtages med kvalificeret flertal efter fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251.

Formålet med genforsikring er at sprede risikoen ved tegning af forsikringer på forskellige selskaber. Baggrunden for direktivet er, at der ikke på EU-niveau er fælles regler for genforsikringsselskaber (reassuranceselskaber). I nogle lande er der tilsyn med reassuranceselskaberne på samme måde som med direkte tegnende forsikringsselskaber, mens tilsynet med reassuranceselskaberne i andre lande alene har karakter af et registreringssystem. Der findes også løsninger mellem yderpunkterne. I Danmark er reassuranceselskaberne under tilsyn på samme måde som de direkte tegnende forsikringsselskaber.

De forskellige regler for reassuranceselskaberne har resulteret i et mindre gennemsigtigt marked. Det giver vanskeligheder for de direkte tegnende selskaber, når de skal ud på markedet og tegne reinsurance, og det kan føre til, at selskaberne betaler en højere pris for genforsikring end nødvendigt.

EU-Kommissionen har også påpeget, at fælles regler internt i EU vil styrke EU i forhandlingerne med tredjelande for fjernelse/reduktion af barriererne for EU-selskaber på de pågældende markeder.

I korte træk kan det nævnes, at forslagens væsentligste elementer bygger på:

- At skabe gensidig anerkendelse og harmonisering af regler for tilsyn med reassuranceselskaber indenfor EU.
- De eksisterende direktiver på forsikringsområdet.
- Afskaffelse af kravet i nogle EU-lande om at reassuranceselskaber fra andre medlemslande skal deponere penge til at dække de forsikringsmæssige hensættelser
- Et tilladelsessystem, der indebærer, at reassuranceselskaber skal have licens til at drive genforsikringsvirksomhed.
- Kapitalkrav på linie med kravene for direkte tegnende forsikringsselskaber, med mulighed for at øge kravene.

- Indførelse af investeringsregler af kvalitativ karakter, eksempelvis i form af porteføljediversificering og typen af aktiver der investeres i, afhængig af reasuranceselskabets aktiviteter.
- At forsikringselskaber, der både tegner direkte forsikringer og genforsikring, er omfattet af forslaget.

Europa-Parlamentets holdning

Europaparlamentet stiller sig positivt overfor forslaget. Der foreligger et udkast til udtalelse. Det luxembourgske formandskab fører i øjeblikket forhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelse af forslaget i "1. læsning".

Nærhedsprincippet

Det tilkendegives i direktivforslaget, at der er behov for EU-lovgivning på dette område. Baggrunden herfor er, at det drejer sig om at skabe et regelsæt, der omfatter fælles elementer. Regelsættet skal finde anvendelse på transnationalt niveau. Regeringen er enig i, at sådanne foranstaltninger bedst træffes på EU-plan, hvilket er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Gældende dansk ret

Dansk lovgivning skelner ikke mellem direkte tegnende forsikringselskaber og genforsikringselskaber. Genforsikringselskaber er underlagt de samme regler som andre forsikringselskaber. Da forslaget ligger tæt på de gældende regler i Danmark, vil forslaget kun kræve begrænset tilpasning af reglerne.

Høring

I høringssvarene samt i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor er udtrykt tilslutning til en gennemførelse af forslaget.

Holdning

Vedrørende dansk holdning

Danmark støtter generelt målsætningen i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, der sigter mod at integrere de europæiske finansielle markeder og skabe ens vilkår for de europæiske selskaber. I forlængelse heraf finder Danmark, at direktivforslaget er et godt middel til at fremme et mere ensartet tilsyn med genforsikringselskaber og genforsikring tegnet i forsikringselskaber, der tegner direkte forsikring. Det er til gavn for de direkte tegnende forsikringselskaber, der tegner genforsikring som beskyttelse. På den baggrund kan man fra dansk side støtte direktivet.

Vedrørende andre landes holdninger

Der er enighed om den foreliggende direktivtekst.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lov om finansiel virksomhed og lov om forsikringsvirksomhed indeholder allerede regler for genforsikringsvirksomhed. Direktivet indfører næsten samme regler for tilsyn med genforsikringselskaber, som allerede gælder i Danmark. En gennemførelse af direktivet vil bl.a. berøre investeringsreglerne for genforsikringselskaber og de direkte tegnende forsikringselskaber, der tegner genforsikring. De nye investeringsregler medfører, at der er færre

beløbsmæssige grænser for, hvilke aktiver et selskab må investere i. Efter forslaget lægges vægten på en risikovurdering, som tager udgangspunkt i selskabets evne til at kunne tåle udsving i værdien af aktiver, som selskabet har investeret i. Dette udgangspunkt giver større overblik over selskabets evne til at opfylde kravene til minimumskapital (solvenskrav), når der sker ændringer i værdien af selskabets aktiver.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil ikke betyde væsentlige ændringer i de regler, der gælder for danske genforsikringsselskaber. Harmoniseringen af reglerne for genforsikringsvirksomhed vil betyde lettelse for grænseoverskridende tegning af genforsikring og dermed betyde øget konkurrence på det europæiske genforsikringsmarked.

Tidligere orientering af Folketinget

Der er fremsendt faktisk grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 28. juni 2004 (Alm. Del – bilag 1050).

Dagsordenspunkt 8: Konjunkturstatistik (a-punkt)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistik, jf. KOM (2003) 823 endelig, 2003/0325 (COD)

Resumé

Kommissionen fremsatte den 13. april 2004 forslag til ovennævnte forordning. Formålet med forslaget er at etablere et fornyet lovgrundlag for udarbejdelse af harmoniserede statistikker til brug for EU's monetære politik. Med gennemførelse af ændringerne til forordningen vil Den Europæiske Centralbank råde over et bedre datagrundlag til brug for den monetære politik, og samtidig forbedres den danske og europæiske konjunkturstatistik.

Forslaget indebærer ikke lovgivningsmæssige ændringer.

Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte den 13. april 2004 forslag til ovennævnte forordning.

Forslagets retsgrundlag er traktatens artikel 285. Forslaget skal vedtages i form af en forordning efter proceduren om fælles beslutningstagen i henhold til traktatens artikel 251.

Formålet med ændringsforslaget er at etablere et fornyet lovgrundlag for udarbejdelse af harmoniserede statistikker til brug for EU's monetære politik. Ændringerne i forordningen om konjunkturstatistik vil i stort omfang opfylde Den Europæiske Centralbanks behov for bedre statistiske data til gennemførelse af den monetære politik. Disse behov er beskrevet i ØMU-handlingsplanen fra 2000 samt i de årlige fremskridtsrapporter i tilknytning hertil. Når forbedringerne er blevet gennemført, vil Den Europæiske Centralbank råde over et bedre datagrundlag til brug for den monetære politik, og der etableres samtidig en forbedring af den danske og europæiske konjunkturstatistik.

Den oprindelige Rådsforordning fra 1998 består af en række generelle artikler og 4 erhvervs-specifikke bilag (industri; byggeri og anlægsvirksomhed; detailhandel og andre tjenesteydelser).

Forslaget vedrører ændringer til den gældende forordning, som berører alle de 4 erhvervsområder dækket af bilagene til forordningen. Væsentlige ændringer vil være:

- **Opstramning af tidsfrister (hurtigere offentliggørelse).** Danmark opfylder allerede de fleste af tidsfristerne i forslaget.
- **Månedlig produktion for byggeri og anlægsvirksomhed.** Danmark leverer allerede kvartalsdata baseret på registeroplysninger. En ny metode skal udvikles, så det bliver muligt at levere månedlige data.
- **Yderligere opdeling af eksportvariable efter euroområde og ikke-euroområde.** Ændringen gælder kun for medlemslande, der har indført euroen.
- **Produktionspriser for andre tjenesteydelser (kvartalsvis).** Ny spørgeskemabaseret statistik skal etableres.

Kommissionen forventer, at de nye forpligtelser træder i kraft i statistikken fra henholdsvis 2005 og 2006 afhængig af statistikområdet. I forslaget er der med hensyn til levering af de pågældende statistikker indbygget overgangsordninger på 1, 2 eller 3 år efter ikrafttrædelsesdatoen.

Det forventes, at forordningsforslaget kan vedtages som et a-punkt på et kommende rådsmøde.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet fremsatte den 30. november 2004 19 ændringsforslag, som rådsarbejdsgruppen har indarbejdet i den fælles holdning. Europa-Parlamentet godkendte forslaget ved førstebehandling den 22. februar 2005.

Nærhedsprincippet

Kommissionens ændringsforslag refererer til Rådets forordning (EF) 1165/98 om konjunkturstatistik, som begrundes i, at udarbejdelsen af fælles statistiske normer, der gør det muligt at opstille harmoniserede statistikker, bedst sker på fællesskabsplan. Forordningen dækker udelukkende de områder, der er nødvendige for at nå målet.

Det er regeringens vurdering, at Kommissionens forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Gældende dansk ret

Den gældende danske lovgivning på området er Lov om Danmarks Statistik, jf. Økonomiministeriets lovebekendtgørelse af 22. juni 2000.

Høring

Forslaget har været til høring hos følgende interessenter: Landsorganisationen i Danmark, Færdselsstyrelsen, Håndværksrådet, Dansk Industri, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, HTS Arbejdsgiverforeningen, Dansk Handel & Service, Dansk Byggeri, Dansk Transport og Logistik, og Danmarks Nationalbank. Der er modtaget høringssvar fra Dansk Handel & Service og Landsorganisationen i Danmark.

Dansk Handel & Service har meddelt følgende:

Generelle bemærkninger:

”Da Danmarks Statistik i forvejen råder over langt størstedelen af de nye data og opfylder de kortere tidsfrister, som der stilles krav om i forslaget, har Dansk Handel & Service ingen generelle kommentarer til forslaget.”

Specifikke bemærkninger:

”Med hensyn til kravet om produktionspriser for andre tjenesteydelser fremgår det, at det endnu er usikkert, hvordan indsamlingen af disse skal håndteres i praksis. Dansk Handel & Service har i lang tid efterlyst bedre statistik om serviceerhvervene, og denne nye måling af outputpriserne er derfor positiv. Men samtidig er det naturligvis essentielt, at respondentbyrden minimeres. I den forbindelse forventer Dansk Handel & Service at blive hørt, når den konkrete spørgeskemabaserede statistik skal udformes.”

Landsorganisationen i Danmark har meddelt følgende:

”Vi har ingen bemærkninger til det fremsendte forslag vedr. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistik.”

Dansk holdning

Det foreliggende forslag indebærer efter dansk vurdering i sin helhed en forbedring af den danske og den europæiske konjunkturstatistik. Fra et dansk synspunkt gælder dette særligt prisstatistikker, henholdsvis eksportpriser i industrien og produktionspriser for andre tjenesteydelser.

Hurtig offentliggørelse af konjunkturstatistikker er en meget vigtig kvalitetsparameter, og forslaget opstramning af tidsfristerne giver generelt et kvalitetsløft.

Andre landes holdninger

Forslaget støttes af et flertal blandt medlemslandene. Enkelte medlemslande har fremsat undersøgelsesforbehold, som forventes løst ved bilaterale konsultationer.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget indebærer ikke lovgivningsmæssige ændringer.

Danmarks Statistik skal indarbejde de ændringer, som forslaget indebærer, i den løbende produktion af konjunkturstatistikker. For de to forslag vedrørende henholdsvis eksportpriser i industrien og produktionspriser for andre tjenesteydelser skal der indsamles yderligere data.

Samlet set indebærer forslaget en forøgelse af Danmarks Statistiks årlige udgifter på 2,3 mio. kr. fra 2005, som afholdes inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets ramme.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Indberetningsbyrden skønnes at blive forøget med mellem 250.000 og 500.000 kr. pr. år ved gennemførelse af den reviderede konjunkturforordning. Forslaget skønnes ikke at have yderligere samfundsøkonomiske konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europa udvalg har modtaget grundnotat dateret 11. maj 2004